

Hugh Binning

***Doet de boosheid uwer handelingen van voor Mijn ogen weg, laat af van kwaad te doen,
Jes. 1:16-17. (tweede predicatie)***

Er zijn twee kwaden in de zonden: het ene is de natuur ervan; en het andere is de vrucht en de droevige uitwerking daarvan. In zichzelf is zij onreinheid, en strijdig tegen Gods heiligheid, een ontsiering van de onsterfelijke ziel; een vlek in 't aangezicht van Hem, Die een Heere over al de schepselen was, welke Zich ver beneden hen allen vernederd heeft. Schoon dit ons nu zo onnatuurlijk is, zo is die nochtans nu in onze afgevallen staat ons natuurlijk geworden, zodat de mensen daar zo mee overeenkomen, alsof het in de ziel van de mens ingezonken was. De andere zaak is de schuld en de verdiende straf, alsook de verbintenis daar toe; dit wordt door alle mensen gehaat, maar zij kunnen het echter niet ontwijken. Hebben zij van de boom en de vrucht van de dood gegeten? Dan moeten zij ook de dood smaken; zij moeten de bezoldiging van de zonden hebben, die daarvoor gearbeid hebben.

Nu komt het Evangelie met een remedie voor de gevallen mens in Christus Jezus: Hij komt in het Evangelie met een tweevoudige zegen, en met een tweevoudige kracht, met een vergevende, en met een heiligende kracht. *Hij komt met water en bloed*, 1 Joh. 5:6. Hij komt om de zonden te vergeven, en om ze te dempen; om de schuld daarvan weg te nemen, en dan om die Zelf weg te nemen. Gods instelling had die onafscheidelijk tezamen gevoegd; en Christus is niet gekomen om de wet te verbreken, maar om die te bevestigen. Indien hij de straf weggenomen, en de zonde in haar zijn en wezen gelaten had, dan zou Hij de wet en de profeten ontbonden hebben.

Die samenvoeging van zonde en toorn, welke beide door de Goddelijke vaststelling zijn, en ook welvoegelijk voor zijn eigen natuur, moet standhouden, opdat de goddelijke rechtvaardigheid zuiver en onbevlekt bewaart blijft. En daarom heeft Hij, Die ons komt verlossen van de vloek van de wet, ook deze opdracht om ons van alle zonden en ongerechtigheden tegen de wet te verlossen, Rom. 10:26; Gal. 3:13. Hij Die de toorn Gods van de mensen afkeert, moet het ook van alle goddeloosheid afkeren, welke Zijn toorn verwekt hebben; en dus is Hij een volkomen Verlosser, dat Hij anders niet zou kunnen zijn. Als hij alleen de toorn Gods had weggenomen, en ons had gelaten onder de slavernij van de zonden, dan zou dat noch geen halve verlossing zijn geweest, want die zonde doet, is een dienstknecht der zonde. Maar dit is volmaakte vrijheid, bevrijd te wezen van de zonden; want het was de zonde die ons aan de toorn van God onderworpen heeft, en die dus de eerste en de grootste tiran geweest is.

Het Evangelie komt dan met zijn liefelijk geklank tot u; maar velen van u hebben daar een misvatting van, begrijpende dat het een leer is van vrijheid en vrede om te zondigen: doch indien dat zo was, dan zou het geen liefelijk geklank zijn. Indien er voor alle mensen een vrijheid verkondigd werd om te leven zo als het hun lustte, en dat er geen straf noch toorn Gods te vrezen was, dan zou zo'n leer geen liefelijk geklank zijn. Dat zou maar het vereeuwigen zijn van de slavernij van een redelijke ziel. Maar dit is een blijde boodschap, dat er in het Evangelie een vrijheid en bevrijding uitgeroepen wordt. Doch waarvan? Niet om te zondigen, maar van de zonden; en dit is waarlijk vrij te zijn. Wij zijn Christus Jezus voor deze bevrijding meer schuldig, dan voor de verlossing van de toorn; omdat de zonde een groter kwaad is, dan de toorn; ja de toorn zou dat niet zijn, indien er de zonde niet was. En daarom worden wij vermaand ons te wassen; en wel zo te wassen, dat wij ons reinigen: omhelst Christus Jezus tot rechtvaardigmaking en tot heiligmaking; gebruikt beide het water en het bloed, daar Hij mee gekomen is.

Doch omdat alle mensen een gewilligheid voorgeven om Christus tot hun Zaligmaker te hebben, en om de vergeving van hun zonden door Zijn bloed, die ondanks dat de verbetering haten, en niet meer of anders van Hem begeren; daarom breidt hij dit deel van de vermaning in verscheiden bijzonderheden uit. Alle mensen hebben een algemene begeerte naar de vergeving van de zonden; maar om ervan afstand te doen, is voor velen een harde eer. Zij zouden wel blij zijn, dat God hun zonden van voor Zijn aangezicht wegdeed, door die voorbij te gaan en te vergeten; maar zij willen hun boosheden niet van voor Zijn ogen weg doen: en daarom wordt het Evangelie, dat deze twee dingen te samen in zich begrijpt, door velen niet waarlijk aangenomen, welke voorgeven het te omhelzen. *Dit is Zijn gebod, dat gij gelooft.*

Sommigen geven voor, dit te gehoorzamen, die nochtans op het andere gedeelte van Zijn wil geen acht geven, namelijk, hun heiligmaking. En daarom is hun geloof een dood geloof, en een inbeelding. Indien u waarlijk geloofde, en Christus aannam tot vergeving van de zonden, dan zou het niet mogelijk zijn, of uw zielen zouden zich verbonden en gedrongen vinden, om voor Hem in alle welbehaaglijkheid te wandelen. Doch het is een blijkbaar teken van een, dat hij niet gewassen is van zijn zonden, en dat hij niet in Christus gelooft, wanneer hij in zijn hart begrijpt, dat hij een groter vrijheid tot buitensporigheid heeft, om te wandelen naar het vlees, en om vermetel in de zonden te blijven, uit hoofde van de genade en barmhartigheid van Christus. En toch zijn de meesten van ulieden zodanig. Op welke grond stelt u de bekering uit? Uit welke waan blijft u noch in uw zonden, de ernstige betrachting van de heiligheid opschortende tot een bekwamer gelegenheid? Is het niet uit een bevatting van de genade en de barmhartigheid van God, denkende dat u zich altijd bekeren kunt, en dat u aangenaam zult zijn? Waarom u dan ondertussen zoveel genoeg in de zonden mag nemen, als u kunt, terwijl u ook voor Gods genade vrijheid hebt. Ik bid u, overweegt toch, dat u Gods genade noch nooit recht begrepen of gekend hebt; u bent noch in uw zonden. En bent nog zeker niet gewassen ervan.

Doet de boosheid van uw handelingen van voor Mijn ogen weg.

Wanneer de Geest de ziel overtuigt, dan overtuigt Hij ze niet alleen van hun boze handelingen, maar van de *boosheid* van hun handelingen, niet alleen van zonden, maar van de *gruwel* van de zonden; niet alleen van die daden welke in zichzelf zondig zijn, maar ook van de *ongerechtigheid van de heilige dingen*.

Ook zal niemand komen om zich in Christus' bloed te wassen, totdat hem dit ontdekt wordt. Als hij vele goddeloosheid en boze handelingen ziet, zo zal hij arbeiden om ze af te wassen door zijn eigen tranen, bekering, en weldoen: zolang hij enige goede daden heeft, gelijk als gebeden, vasten of dergelijke, dan zal hij zijn boze handelingen daarmee bedekken; hij zal de vleugelen van zo'n gerechtigheid over zijn onreinheid uitbreiden; en wanneer hij die dan voor zijn eigen ogen verborgen heeft, zo begrijpt hij dat hij ze ook verborgen heeft voor de ogen van God: hij zal zijn handen die vol bloed zijn, met het vermenigvuldigen van het gebed afwassen, denkende dat die dan rein genoeg zullen zijn. Wij vinden ook, dat de lasteraars van Gods Naam gewoon zijn om bij hun eed of vloeken een gebed van vergeving te voegen, en dan zich daar niet meer over te bekreunen.

Och! Wat is dat niet een schrikkelijk spotten met God. Zolang nu als het zo is, is er geen gebruik voor het bloed van de Zoon van God, maar zij kunnen zichzelf helpen; de mensen zullen niet tot Christus komen omdat dit de beste weg is, als zij maar een andere weg kunnen zien. Niemand zal ooit tot Hem komen, totdat hij ziet dat dit de enige weg is. Niemand kan zich in het bloed van Christus wassen, tenzij hij zichzelf daar geheel in wast. Indien u iets hebt dat niet nodig is om gewassen te worden, zo is Zijn bloed niet voor u. Zijn gerechtigheid wordt niet gekend, wanneer u uw gerechtigheid, of enig stuk ervan zoekt op te richten.

Ik vrees, dat de meesten van u geen werk of gebruik voor Christus hebben. U hebt Hem wel in grote mate nodig, maar u weet het niet; omdat er vele dingen zijn, die u niet onder uw zonden rekenen wilt, gelijk als uw gebeden, uw horen en lezen van het Woord, uw zingen, uw openbare en verborgen godsdiensten, uw aalmoezen, enz. O! Hoe velen zijn er, die nooit in deze dingen van zonden overtuigd

geworden zijn? Oordeelt u niet, dat God in u een welbehagen heeft om deze dingen? Uw geweten heeft u mogelijk overtuigd van grove zonden, gelijk als van dronkenschap, onreinheid, vloeken, of dergelijke; maar u bent niet overtuigd van uw weldoen; daarover hebt u nooit een middelaar nodig gehad. Ik geloof, dat velen nooit zoiets beleden hebben, uitgenomen in een algemeen begrip van de waarheid. Helaas! Wat zijn de mensen niet onkundig van zichzelf? Wij zijn onrein. Hoe kan dan iets dat wij doen, ons reinigen? Zijn wij niet onrein, en raken onze handen niet onze eigen werken aan? Zal dan onze onreinheid onze goede daden niet bevleken, meer dan dat ze ons kunnen reinigen? Hag. 2:13. De onkunde hiervan doet de mensen hun oude vervallen gerechtigheid weer oprichten, en zich steeds in zichzelf gaan om iets zoeken, om hun gebreken in zichzelf te vervullen.

Doch indien het licht van God u ontdekt heeft aan uzelf, zodat u uw oog nergens wenden kunt, of het wordt met onreinheid gevuld; en al bent u in uw wandel onberispelijk in de wereld, zodat de mensen u nergens van beschuldigen kunnen; en dat u nochtans van binnen en van buiten niets dan stof van treurigheid en berouw vindt; dit is een blijk, dat de Geest geschenen heeft om uw duisternis te verlichten.

Wanneer u nu tot Christus Jezus bent gevlucht om een dekkleed voor uw gerechtigheid, zowel als voor uw ongerechtigheid, dan blijft er nu nog over, ***dat u nu wegdoet de boosheid van uw handelingen.*** Doet uw handelingen niet weg, maar de boosheid ervan.

Wij berispen en beschuldigen uw gebeden. Uw godsdiensten en openbare plichten, evenals de profeet dit volk zo deed. Wij verklaren u, dat God zowel een ongenoegen daarin heeft, als in uw dronkenschap, schap, hoererij, onmatigheid, enz. De meesten van u zijn Hem niet aangenamer wanneer u in de kerk komt, dan wanneer u in de herberg gaat; uw bidden en vloeken zijn bijna hetzelfde. Wat zullen wij dan doen, zult u mogelijk zeggen? Zullen wij niet meer bidden, en niet meer naar de kerk komen? Ik zeg ja, doet niet uw gebeden en ordinanties weg, maar doet de boosheid ervan van voor Zijn ogen weg. Vermeedert liever in deze handelingen van u, maar verbreekt de boosheid en de ongerechtigheid van uw handelingen. Er zijn inzonderheid een of twee kwaden, die het hatelijk maken voor Hem; dat is, u vertrouwt teveel erop; dit is de ongerechtigheid, u richt een beeld van ijvering op, [Ezech. 8:3]. U maakt uw handelingen uw gerechtigheid, en in dit opzicht zijn ze een gruwel. Daar is niets dat uw godsdienst zo hatelijk voor God maakt, dan dat u daar zulke hoge gedachten van hebt, en dat u zichzelf daardoor rechtvaardigt; en ondertussen ziet en kent God wat het is, dat u zo waardeert, en tot een grond stelt van uw recht tot de zaligheid; namelijk, dat het een lege ceremonie is, een schaduw zonder lichaam; een lichaam zonder ziel; u spreekt, u ziet, en u hoort; u oefent enige uitwendige zinnen, maar geen inwendige genegenheden; en hoe zou dat welbehaaglijk kon en zijn voor Hem Die een Geest is?

Zij merken niet op de ongerechtigheid van hun heilige dingen; en daarom zijn ze voor Zijn aangezicht getekend, zij zijn voor Zijn ogen. Zij zagen zoveel gebreken niet in hun gebeden en godsdiensten; zij verwonderden zich, waarom God hun zozeer bestrafte: doch de Heere merkt, wat wij voorbijzien, en Hij gedenkt hetgeen wij vergeten. Wij dekken ons met een voorhangsel van uitwendige plichten, denkende daardoor al de verrotheid van onze harten te verbergen; maar die zal niet verborgen kunnen worden voor Hem, voor Wie de hel naakt is, en het verderf geen deksel heeft; *alles is naakt en geopend voor Hem*, Hebr. 4:13. Uw verborgen zonden zijn in het licht Zijns aangezichts.

De mensen mogen u horen bidden, u in de godsdienst zien, maar meer weten zij niet. Maar de formaliteit van uw godsdienst, en de omzwervingen van uw hart zijn voor Zijn ogen. O! Wat zou dit niet een uitnemende regel zijn om naar te wandelen, om alles te doen in Zijn tegenwoordigheid en voor Zijn ogen? O! Dat u eens in uw harten van Zijn alziende en alles doorzoekend oog, en van Zijn alwetend verstand overreed was: zou u dan niet meer bekommerd en zorgvuldig zijn omtrent de gestalte van uw harten als omtrent de vrijmoedigheid van uw spreken, of uitwendige diensten? O! Hoe zouden de mensen naar binnen keren, om hun geesten welgesteld te krijgen voor deze alziende en alwetende Geest. Indien u *de boosheid van uw harten en handelingen* niet gadeslaat, zij zijn toch voor Zijn ogen; en dit zal het goede ervan onaangenaam maken. Maar indien u de boosheid en het kwaad

van uw plichten gadeslaat, en ze tot de fontein brengt om ze gewassen te krijgen, en u benaarstigt om de heiligmaking te voleindigen in de vreze Gods; dan zal Hij uw zonden gewis niet stellen in het licht van Zijn aangezicht; het goede van uw handelingen zal voor Zijn ogen komen, en het kwade daarvan zal Christus wegnemen.

Laat af van kwaad doen; leert goed doen.

Deze zijn de twee benen daar een christen op wandelt; indien hij maar één ervan mist, dan is hij lam, en hij kan niet recht gaan; het kwaad te laten, en het goede te doen. Ja zij zijn zo tezamen verenigd, dat de een niet bestaan kan zonder de ander. Indien iemand de zonden en zijn voorgaande begeerlijkheden niet aflat, zo kan hij niet leren goed doen, of de heiligmaking voleindigen. Daar zijn verschillende disposities en toestanden van de mensen, en wel inzonderheid een van deze twee. Sommigen hebben een soort van onthouding van vele grove zonden, en worden genaamd goede burgerlijke mensen; zij kunnen het onderzoek en het oordeel van hun naasten verdragen; niemand kan enig kwaad van hen zeggen.

Maar helaas! Zij kunnen even weinig goeds van hen zeggen. Zij drinken zich niet dronken, zij vloeken niet, zij hoereren noch stelen niet; maar doen zij gerechtigheid of het goede wel? Helaas! De wereld weet niet wat zij doet; zij bidden niet in 't verborgen, noch in haar families; zij zijn vrij van enige ergernis of misdaden voor de mensen; maar er zijn vele plichten daar zij toe geroepen worden, zowel omtrent God, als omtrent de mensen, daar zij geheel nalatig in zijn. Zij onderdrukken de armen niet, maar zij zijn ook niet liefdadig om hen iets te geven; zij benadelen niemand, maar zij helpen ook niemand door hun middelen. Maar er is een andere soort; dezen dragen roem op vele dingen die zij gedaan hebben; zij gaan naar de kerk, en doen vele goede dingen, en evenwel laten zij niet af van kwaad te doen; zij waren dronkaards, en dat zijn ze noch; zij kunnen niet tegenstaande al haar bidden evenwel nog vloeken en zweren, zij zijn tot twisting, liegen, en onreinheid genegen. Nu is van deze godsdienst geen van beiden zuiver en onbevlekt.

De zuivere godsdienst is een gehele en volkomen verandering; die is als een nieuwe schepping, die het eerste onderwerp verbreken moet om plaats te maken voor een ander dat volgen moet; het is een aflegging van de oude klederen, om nieuwe aan te doen; het wegdoen van de oude vorm en ingedrukte beeltenis, om plaats te maken voor een nieuw beeld. De mensen zetten geen zegel op een zegel, maar zij wissen het oude uit, om zo het nieuwe te kunnen indrukken; men trekt geen nieuwe klederen over de oude aan, maar wij doen de oude uit, en zo hebben wij plaats voor de nieuwe. De religie moet een naakt mens hebben; de godzaligheid is een nieuw kleed, dat men over zo vele begeerlijkheden niet kan aantrekken. O neen! Zij is meer geschikt en gepast naar de inwendigheden van de ziel, dan dat ze zodanig passen zou: de koude moet verdwijnen wanneer de hitte komt. Velen veranderen hun klederen niet, maar lappen ze, zij zetten er enige nieuwe stukken op; zij behouden hun oude begeerlijkheden, hun harts-afgoden, en bij deze willen zij enige uitwendige gehoorzaamheid flansen. Maar helaas! Dit is de godzaligheid niet. De geveinsdheid heeft aan zo'n mengelmoes wel lust, de zonde is als de hoer die wel lijden mocht dat het kinds gedeeld werd; zij wil aan God wel een deel geven, opdat haar vrijheid gegeven mocht worden om het grootste deel voor zichzelf te gebruiken: de zonde wil aan God wel enige vrijheid geven omtrent de uitwendige mens, indien zij het hart of de ziel maar mag behouden voor zichzelf. Doch de Heere wil op deze voorwaarden niet handelen, Hij wil de gehele mens hebben, of Hij wil niets hebben; want Hij is de rechtvaardige Eigenaar van de mens. De ware godzaligheid laat zo'n vermenging niet toe; maar de valse en geveinsde kan dat wel verdragen. Anderen weer ontkleden zich van enige praktijken, maar zij trekken geen nieuwe klederen aan; zij verbeteren enige dingen uit vrees van veroordeling, schaamte of dergelijke; zij worden mogelijk onberispelijk bevonden, of omdat zij zo zijn opgevoed, of omdat hun aanleg en gestaltenis strijdig is tegen bijzondere grove zonden: maar zij zijn niet bekleed met heiligheid en goede werken; en dus zijn ze naakt en bloot in de ogen Gods, in plaats van schoon en sierlijk: zij hebben hun huis met bezemen omgekeerd, en enige duivel daar uitgeworpen of buiten gehouden; maar indien de goede Geest daar niet in komt, zo komen er doorgaans zeven ergere geesten in zulke mensen.

Daar is in de orde van deze vermaning een grote kracht van overreding, wast u, en dan, doet de boosheid van uw handelingen van voor Mijn ogen weg; laat af van kwaad te doen, enz. Blijft niet in uw vorige gewoonten. Het is wonderlijk, hoe tegenstrijdig onze harten tegen God zijn: wij zijn gewoon om de genade Gods te veranderen in ontuchtigheid; en om meer vrijheid tot zondigen te nemen, wanneer wij begrijpen dat wij vergeven zijn. Maar ik ken geen sterker noch dringender drangreden om de zonden te verlaten, dan de overweging dat ze vergeven zijn, ons oplevert. O! Wat een sterke en krachtige opwekking en drangreden om de zonden te verzaken is de overweging dat ze vergeven zijn? Dit is het daar u, die tot Christus de toevlucht genomen hebt om de toorn te ontgaan, heden toegeroepen wordt. Wat is er in de gehele wereld daar u mee opgenomen en ingenomen moest zijn, dan dat u niet meer uzelf leven zoudt, maar voor Hem Die voor u gestorven is? Dat u uw eigen oude weg verlaat, en dat uit een dringend beginsel van liefde tot Hem, 2 kor. 5:14, 15. Ach of u uw hart, wanneer de verzoeken tot zonden of tot uw voortgaande begeerlijkheden er zijn, eens met deze gedachten drong: ik die der zonde gestorven ben, zou ik noch in dezelve leven? Rom. 6:2, zou ik, die van zulke besmettingen gewassen ben, tot de besmettingen van de wereld terugkeren? Zou ik die door zulk kostelijk en dierbaar bloed gereinigd ben, mijzelf wederom bezoedelen, en Hem vergeten Die mij gereinigd heeft? *Zou ik met de hond terugkeren tot mijn eigen uitbraaksel, en met de gewassen zeug tot de wenteling in het slijk?* Dat zij verre, 2 Petrus 2:22. Ik bid u, als u waarlijk christenen bent, dat u dat dan laat blijken. Wat heeft Christus voor u gedaan? Hij heeft Zichzelf en Zijn dierbaar bloed gegeven tot een rantsoen voor ons; en zult u dan zichzelf niet overgeven aan Hem? Zult u Hem uw zonden en begeerlijkheden niet geven, welke niet uzelf, maar vijanden zijn van uzelf? Zult u niet die zonden weg doen, om welke te verbreken Hij in de wereld gekomen is?

Bent u een christen, en zijn er nog zoveel zonden en werkingen van de duivel die in u heersen, en die u in de ogen van God opricht? Wat een onbestaanbare zaak en tegenstrijdigheid is dit niet? Indien u Zijn navolger bent, dan moet u deze dingen wegdoen, en ze een scheidbrief geven, dat zij nooit terug mogen keren. Vele mensen scheiden van de zonden, omdat zij haar verlaten; maar zij doen de zonden niet weg: de verzoeking en de gelegenheid daartoe gaan weg, maar de wortel blijft in hen. Vele mensen hebben bijzondere twistingen met hun verdorvenheden, maar zij verenigen weer met elkaar; zij zijn gelijk de verschillen van gehuwde of getrouwde personen; zij komen hun zonden niet haten in hun zondige natuur: doch zo u ze haat, zo moet u ze wegdoen. En wie zou de zonde niet haten, omdat Christus die zo gehaat heeft, dat Hij geopenbaard is, opdat hij ze zou wegnemen? 1 Joh. 3:5. Wat moet dan niet een grote onwaardigheid zijn aan het Evangelie, dat men dat tot een grond stelt, om in de zonde te blijven, dat daarin als de grote drangreden voorgesteld wordt om ze te verlaten? Zijn wij van zijn schuld gewassen? O! Laat ons zijn smet en vuiligheid niet beminnen. Tot welk doeleinde zijn wij gewassen? Is het Christus' grote oogmerk en einde niet geweest, om Zichzelf een Eigen volk te reinigen? Tit. 2:14. Wij zijn van de schuld van onze zonden gewassen: maar is dat, opdat wij ons weer besmetten zouden? Of is het niet liever, *dat wij ons onbevlekt bewaren zouden, opdat wij heilig, en onberispelijk, en onbeschuldigbaar mogen gesteld worden?* (Kol. 1:22.) En opdat wij de hemel zo gelijk zouden zoeken te zijn als het mogelijk is?

Doch wie laat die kwaden na, van welke hij zegt vergeving te hebben? Wie doet de boosheid van die handelingen weg, welker schuld hij denkt dat God heeft weggenomen? Zou u het van uw harten verkrijgen kunnen, om die boosheden zo gemeenzaam te onderhouden, en om uw zielen ervoor uit te storten, indien God waarlijk vrede tot u gesproken had? Zouden dan niet de gedachten van Zijn liefde een groter drang op uw harten hebben? Zou het mogelijk zijn, indien u waarlijk eens overwoog, dat uw begeerlijkheden Christus zo'n dure prijs gekost hebben om zijn bloed uit te storten, dat uw vermaak Zijn ziel bedroeft heeft tot de dood, en dat Hij Zijn leven afgelegd heeft, om u te verlossen van de hel; zou het dan wel mogelijk zijn, zeg ik, dat u in uw lusten leven zoudt, en die genietingen van de zonde verkiezen, welke voor onze Heere Jezus zo bitter gevallen zijn? Ik bid, dat u zichzelf toch niet bedriegt; indien u het slijk zozeer bemint dat u er niet uit leven kon, zegt dan niet dat u gewassen bent. U mag u met salpeter en veel zeep gewassen hebben, maar het bloed van Christus heeft u niet gereinigd. Want indien dat bloed eens uw gewetens gereinigd had, om u een antwoord te geven op alle beschuldigingen, zo zou het niet kunnen zijn, of het zou stromen uitzenden om het hart te reinigen, en

dus ook de gehele mens. Het bloed en het water moeten hier te samen gaan, de rechtvaardigmakende Zaligmaker, en de heiligmakende Geest; want deze beiden zijn in de evangelische wassing, 1 Kor. 6:11, en 1 Joh. 5:6. *Deze is het Die gekomen is door water en bloed, namelijk, Jezus de Christus: niet door het water alleen, maar door het water en bloed.* Niet door het water alleen; en ik zeg ook, niet door bloed alleen, maar ook door het water. Het eigenlijke einde van de vergeving is niet om een fundament te leggen voor de zonde, maar opdat de mens niet meer zouden zondigen, en opdat zij ze zouden afbreken.

Het is waarlijk voor een mens onmogelijk om zijn wegen te verbeteren, totdat hij vergeving ontvangen heeft; want zijn zonden staan tussen God en tussen hem: God is een verterend vuur; de schuld ervan verhindert alle toegang van de ziel tot God, tenminste alle invloed van Hem; maar wanneer hem in Christus een geopende deur gegeven wordt, zodat hij met God mag komen handelen niettegenstaande zijn rebellie, om van de vloek ontslagen te worden, o! hoe troostrijk kan hij dan zijn plicht niet volbrengen? Ben ik van de hel verlost? Waarom zou ik dan op de weg die daar heen leidt langer wandelen? Nu wordt hem de Geest gegeven, wanneer hij om Hem bidt. Daar zijn wel enige ophouding van de zonden, welke geen ware verlatingen zijn ervan: u weet, de mensen zullen soms voor een tijd ophouden om te eten, op dat zij temeer lust daartoe mochten hebben op een andere tijd: sommigen houden niet op van te zondigen, maar zij stellen het uit: zij doen ze niet weg, maar zij schorten ze alleen maar op tot een bekwamer gelegenheid: en dit is nu zo verre ervan af te laten, dat het een vrijwillige verkiezing daarvan is; als ook een wachten op gelegenheid daartoe. Daar kunnen enige blote aflating en onthoudingen zijn, of liever enige blote afwezigheden van de zonden niet te kunnen doen, welke niet een aflaten zijn van kwaad te doen. De christen zijn aflaten van de zonde heeft vele werkzaamheid in zich; het is zo'n aflaten van kwaad te doen, dat het een wegdoen is van het kwaad; de ziel en geest worden in dat aflaten te samen gevoegd. Daar wordt een groot geweld vereist om de zonde uit te werpen; daar zij verkeerd heeft, daar is zij een indringende gast: eerst komt ze als een smeker en een bedelaar smekende om maar voor een korte tijd voor een nacht huisvesting te mogen hebben, belovende om dan heen te trekken. De verzoeking spreekt maar voor een kleine tijd, alleen maar voor de tegenwoordige tijd; zij eist in 't eerst zeer weinig op dat het hun niet geweigerd worde: maar als zij maar eens in de ziel ontvangen wordt, dan wordt zij terstond meester, en dan kan zij haar eigen tijd en verblijf bepalen: dan zult u ze zo gemakkelijk niet wederom uitwerpen, als u ze eerst had buiten kunnen houden; want nu is zij met die goddeloze en dodelijke partij die binnen in u is, namelijk het hart, verenigd; en deze verenigde krijgsmachten zijn nu voor u te sterk.

Naarmate iemands lust of begeerlijkheid met zijn hart verenigd is, of een nauw verband heeft met zijn hart, naar die mate is hij moeilijker om uit te werpen; want het is een afdrijven van de mens van zijn eigen zelf, het afhouden van de rechterhand, of het uitsteken van een rechteroog. Daar wordt vereist, dat er een groter kracht is in de mens, dan er in de wereld is, indien hij af zal laten van kwaad te doen. De mensen mogen voor een tijd wat aflaten, uit gebrek van de aanleidingen of gelegenheden tot de zonden; wanneer er geen werkzaam beginsel in hen is dat hun ziel afhoudt van de zonden: maar wanneer zij bij de eerste gelegenheid die voorkomt, tot de zonde lopen, gelijk een onbesuisd paard, of gelijk een steen die neerwaarts valt, en zij dus zo gemakkelijk vuur vat als droog kaf; dit is geen christelijk aflaten van kwaad te doen. Want dat bestaat eigenlijk uit zulke dingen, als daar de ziel op evangelische gronden zichzelf toe aanzet; gelijk als, zou ik die der zonde gestorven ben, noch langer in dezelve leven? Dit is een beginsel om af te laten van het kwaad te doen; en dat is de ware vrijheid, wanneer de ziel hun van de tegenwoordige verzoeken op zulke gronden van het Evangelie onthouden kan; dan is zij waarlijk boven zichzelf en boven de wereld, dan heeft zij de ware overwinning. Vele mensen laten de zonden alleen, omdat de zonden hen verlaten; zij hebben het niet verlaten, maar de zonden hebben hen verlaten. De oude lieden denken dat zij veranderde mensen zijn, omdat zij zichzelf niet wentelen in de begeerlijkheden van het vlees, gelijk als in hun jeugd.

Maar helaas! Dat is hun niet dank te wijten, want zij hebben niet hun begeerlijkheden verlaten, maar de verzoeken ertoe, of de kracht en sterkte in hen om ze op te volgen, die hebben hun verlaten; daar is inwendig in hun ziel niet de minste verandering; want zij kunnen van hun voorgaande zonden met

vermaak spreken, zij blijven in andere kwaden leven die net zo erg zijn, doch die meer gepast zijn voor hun ouderdom. Kortom, zij zijn inwendig zo gesteld, dat indien zij lichaamskrachten hadden, en gelegenheden zich opdeden als tevoren, zo zouden zij precies dezelfde zijn.

Anderen wederom onthouden zich van enige kwaden, uit enige bijzondere beginselen, maar niet uit christelijke beginselen. Wat is het, dat de menigte van burgerlijke mensen van grove ergernissen afhoudt? Is het wel iets anders, dan de zucht naar een goede naam en gerucht in de wereld? Is het niet de vrees van verachting of veroordeling? En is het niet, omdat ze mogelijk geen bijzondere genegenheid daartoe hebben? Zijn er niet vele andere kwaden van het hart, die zeker zo boos zijn, hoewel meer subtiel, daar zij zichzelf in behagen; gelijk als, trotsheid, gierigheid, boosheid, nijd, eerzucht, enz. Wat zal al uw onthouding u baten, terwijl die niet uit liefde tot Christus Jezus is, noch uit een haat tegen de zonde, daar heet uit voortkomt? Het is niet de uitwendige onthouding die u prijswaardig zal maken, maar het wordt geschat naar de beginsels waaruit zij voorkomt. Deze zijn nu de ware beginsels van de doding van de zonden, namelijk, liefde tot Christus Jezus, die ons dringt om niet meer onszelf te leven, maar om nieuwe schepselen te zijn, 2 Kor. 5:14, 15. En een haat tegen de natuur van de zonde als zonde: daar moest een christen een dodelijke haat tegen hebben, als tegen zijn dodelijke vijand. Het is geen christelijkheid om zich van enige vleselijke begeerlijkheden te onthouden, indien men ze niet aanmerkt als de vijanden van onze ziel, 1 Petrus 2:11. *Geliefden ik vermaan u, dat u zich onthoudt van de vleselijk begeerlijkheden, welke krijg voeren tegen de ziel.* En Ps. 27:10. *Gij liefhebbers des Heeren haat het kwade.* Deze twee zijn onafscheidelijk aan elkaar vast: Davids haat en afkeer was een haat en afkeer van de ziel, Ps. 119:163. *Ik haat de valsheid, en heb er een gruwel van.* Het is gelijk de natuurlijke afkeer en antipathie, die er onder de schepselen is. De ziel haat de natuur van de zonde. De mensen haten doorgaans de zonde gelijk ze in omstandigheden is; maar de haat van een christen is een haat tegen de natuur van de zonde zelf; evenals de dodelijke vijanden, welke vijanden zijn tegen de natuur en naam van elkaar. *Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw; tussen uw zaad, en tussen haren zaad,* enz. Gen. 3:15. Het is een volkomen haat, Ps. 139:22. En dus kan zij geen zonde verdragen, omdat alle zonde strijdig is tegen Gods heiligheid, en een belediging van Zijn Geest.

Ik zou het gemakkelijker oordelen om alle zonden te verlaten, en om af te laten van alle kwaad, (ik meen in voorgeven en vermetelheid) met gewilligheid en betrachting, dan om waarlijk een kwaad te verlaten; want zolang als u zo vele begeerlijkheden behoudt die ze zo gelijk zijn, zo zullen die de weg daartoe banen. Het zou veel gemakkelijker zijn om al de geboden te onderhouden in een evangelische zin, dan om waarlijk een ervan te houden; want zij zijn allen aan elkaar behulpzaam, en kunnen zonder elkaar niet bestaan; zodat u een dwaze en verkeerde weg inslaat, die enige bijzonderheden verbeteren wilt.

Gij ergerlijke zondaren belijdt, dat u uw bijzondere zonden daar u aan schuldig staat, verbeteren zult; en ondertussen geeft u geen acht op uw zielen noch leven; en daarom zal het of tevergeefs, of onaangenaam voor God zijn. O! Wat een vrolijk leven zouden de christenen hebben, indien zij eens bewogen werden om gelijk christenen te zijn: het halveren daarvan is noch welbehaaglijk voor God, noch troostrijk voor u; maar het houdt u in een gedurige kwelling tussen God en de Baäl. Uw begeerlijkheden hebben over u de overhand; en hetgeen dat er van Christus in u is, dat wil de overhand en heerschappij hebben: en dus bent u als mensen die onder twee heren staan, die beide om de hoogste plaats strijden. Zou het nu niet veel beter zijn, om onder een gevestigde regering te zijn? Indien er enige tederheid voor God in uw harten, of licht in uw gewetens is, zo kunnen die niet anders dan tegen die begeerlijkheden en vreemde heren getuigen; en uw begeerlijkheden weer, die drijven u voort tegen uw geweten; zo wordt u verdeeld en tussen twee engten gedrongen en gepijnigd; te weten uw geweten, en uw begeerlijkheden.

U draagt dus de smart van de godsdienst, maar u weet niet wat de ware blijdschap daarvan is: u wordt in de genietingen van de zonden verhinderd; uw geweten en de liefde Gods is als een worm om die wonderboom te ontsteken; ze zijn als edik en gal die daaronder zijn gemengd. Zou het niet veel meer

wijsheid zijn, om het een of het ander te zijn? Indien u de genieting van de zonde voor een tijd wilt hebben, neemt die dan in 't geheel, en staat God af, en ziet of uw hart dat kan dragen; indien uw hart daar niet toe bewilligen kan, dan bid ik u, staat toch de zonde geheel af; en dan zult u de uitnemende en gewisse vermakelijkheden van de godzaligheid ondervinden aan Gods rechterhand. O! Wat een edel onthaal heeft de ziel niet aan God? De vrede en blijdschap door de Heilige Geest is een waar koninkrijk.